

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8CdoR/4/2026
Identifikačné číslo spisu:	6621202636
Dátum vydania rozhodnutia:	26.05.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:6621202636.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: M. E., nar. XX.XX.XXXX, pobytom P. XXX/X, D., zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, za účasti matky: P. Y. E., nar. XX.XX.XXXX, pobytom P. XXX/X, D., zastúpená: JUDr. Andrej Cífra, advokát, Advokátska kancelária so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, a otca: D. E., nar. XX.XX.XXXX, pobytom M. XXXX, P., zastúpený: AK Neuschlová, s. r. o., so sídlom Bratislava, Dostojevského rad 5, o návrhu na rozšírenie styku otca s maloletým dieťaťom, vedeného na Okresnom súde Lučenec pod sp.zn. 6P/35/2021, v konaní o dovolaní matky proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 09.10.2025, č.k. 15CoP/199/2024 - 1107, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) napadnutým rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Lučenec zo dňa 27. júna 2024, č.k. 60/35/2021-820 (ďalej len „súd prvej inštancie“) tak, že :

„I. Otec je oprávnený a povinný stretávať sa s maloletou M.:

a) do 31.12.2025

· v nepárnom kalendárnom týždni v sobotu od 11. hod. do 16. hod. a

· 26.12.2025 od 11. hod. do 19. hod. s tým, že matka je povinná maloletú na styk s otcom riadne pripraviť a odovzdať ju otcovi v stanovenom čase v mieste bydliska otca a otec je povinný po skončení styku maloletú odovzdať matke v stanovenom čase v mieste bydliska otca.

b) od 01.01.2026 do 31.03.2026

· v nepárnom kalendárnom týždni od soboty od 11. hod. do nedele do 16. hod.

s tým, že matka je povinná maloletú na styk s otcom riadne pripraviť a odovzdať ju otcovi v stanovenom čase v mieste bydliska otca a otec je povinný po skončení styku maloletú odovzdať matke v stanovenom čase v mieste bydliska matky.

II. Od 01.04.2026 je otec oprávnený stretávať sa s maloletou M.

- v nepárnom kalendárnom týždni od piatka od 17. hod. do nedeľe do 16. hod.

s tým, že matka je povinná maloletú na styk s otcom riadne pripraviť a odovzdať ju otcovi v stanovenom čase v mieste bydliska matky a otec je povinný po skončení styku maloletú odovzdať matke v stanovenom čase v mieste bydliska matky.

III. Všeobecná úprava styku stanovená od 01.04.2026 sa neuplatní a otec je oprávnený stretávať sa s maloletou M.:

a) počas letných prázdnin

- v mesiaci júl v nepárnom kalendárnom týždni od piatka od 9. hod. do nedeľe do 19. hod.
- v 33. a v 35. kalendárnom týždni od pondelka 9. hod. do nedeľe do 19. hod.

b) počas vianočných prázdnin začínajúcich

- v párnom kalendárnom roku od 27.12. od 10. hod. do 02.01. do 18. hod.
- v nepárnom kalendárnom roku od 22.12. od 10. hod. do 28.12. do 18. hod.

c) počas jarných prázdnin, ak pripadnú na:

- páry týždne, od nedeľe predchádzajúceho týždňa od 16. hod. do utorka do 16. hod.
- nepárny týždeň, od stredy od 16. hod. do nedeľe do 16. hod.

d) počas veľkonočných prázdnin, v párnom kalendárnom roku od štvrtka od 10. hod. do Veľkonočného pondelka do 18. hod.

s tým, že matka je povinná maloletú na styk s otcom riadne pripraviť a odovzdať ju otcovi v stanovenom čase v mieste bydliska matky a otec je povinný po skončení styku maloletú odovzdať matke v stanovenom čase v mieste bydliska matky.

IV. Rodičia maloletej sú povinní v prípade, že sa stretnutie zo závažných dôvodov nebude môcť uskutočniť, oznámiť druhému rodičovi túto skutočnosť najneskôr 24 hodín pred začiatkom styku, inak bezprostredne po vzniku tohto dôvodu.

V. Otec je oprávnený kontaktovať maloletú M. každý kalendárny týždeň v stredu v čase od 18.00 hod. do 18.15 hod. prostredníctvom zariadení na hlasovú komunikáciu.

Matka je povinná maloletú na kontakt s otcom riadne pripraviť a tento zabezpečiť po technickej stránke.

VI. Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 21P/21/2019 - 86 zo dňa 13.05.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14CoP/41/2019 - 211 zo dňa 19.11.2019 v časti úpravy styku otca s maloletou M..

VII. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov prvostupňového ani odvolacieho konania“.

2. Odvolací súd (§ 34 CSP v spojení s § 3 ods. 5 písm. a/ CMP), preskúmal vec v intenciách ust. § 65 a § 66 CMP a po vykonaní odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), v rámci ktorého dokazovanie vykonané na prvom stupni zopakoval a doplnil, rozsudok prvostupňového súdu podľa ust. § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výrokoch tohto rozhodnutia.

3. V prvom rade zdôraznil, že v prejednávanej veci sú splnené podmienky na zmenu doterajšej úpravy styku otca s dieťaťom. Táto bola naposledy určená rozsudkom Okresného súdu Lučenec č. k. 21P/21/2019 - 86 zo dňa 13.05.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14CoP/41/2019 - 211 zo dňa 19.11.2019 v rozsahu každý nepárny týždeň za prítomnosti matky v sobotu od 8.30 hod. do 11. hod. a následne bez prítomnosti matky v sobotu od 16. hod. do 18. hod., v nedeľu od 8.30 hod. do 11. hod. a od 16. hod. do 18. hod., s prevzatím a odovzdaním dieťaťa v bydlisku matky. Táto pôvodná úprava bez prespávania reflektovala na potreby dieťaťa mladšieho veku s potrebou poobedňajšieho spánku. Maloletá je aktuálne už školopovinná (na 1. stupni), primerane samostatná a zvláda, resp. čoskoro bude schopná zvládnuť dlhšie časové bloky bez prítomnosti matky, ktoré skutočnosti predstavujú podstatnú zmenu pomerov. Odvolací súd pri vyššie uvedenom závere vychádzal z výsledkov znaleckého posudku, podľa ktorého už v čase jeho vypracovania bolo dieťa spôsobilé prespať u otca; tieto závery neboli časom prekonané, naopak, s prihliadnutím na vek, školskú

socializáciu a celkovú vývinovú úroveň maloletej odvolací súd predpokladá aktuálne ešte vyšší stupeň samostatnosti. Tento záver podporili aj skutkové zistenia z odvolacieho pojednávania, najmä výpoveď matky, ktorá sama uviedla, že maloletá sa bežne zapája do školských a voľnočasových aktivít, má dostatok sociálnych kontaktov, zvládla byť jednu noc bez matky (hoci v domácom prostredí), vie telefonovať a je pripravovaná aj na viacdňové školské podujatia (škola v prírode). Opísané skutočnosti objektívne svedčia o prirodzenom vývine a primeranej miere samostatnosti dieťaťa, ktorá - pri citlivej podpore oboch rodičov a postupnom režime - umožňuje zvládnuť aj kontakt s prespaním, pričom individuálne potreby maloletej je možné reflektovať primeraným prechodným obdobím.

4. Odvolací súd konštatoval, že otec má riadne upravené pomery na styk s maloletou, pričom zo znaleckého posudku nevyplývajú žiadne patologické rysy ani iné diskvalifikujúce okolnosti na jeho strane; naopak, posudok potvrdil jeho spôsobilosť k bežnej starostlivosti o dieťa a záver, podľa ktorého maloletá z pravidelného kontaktu s otcom profituje. Zo správy príslušného orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately (ÚPSVaR Pezinok) ďalej vyplýva, že bytové aj hygienické podmienky v jeho domácnosti sú primerané a stabilné a poskytujú vhodné zázemie na realizáciu styku, vrátane režimu s prespaním. Ani v tejto rovine teda neboli zistené skutočnosti spochybňujúce bezpečnosť alebo primeranosť otcovho domáceho prostredia. Súčasne sa však v konaní preukázalo, že otec dlhodobo styk podľa pôvodného súdneho rozhodnutia nevyužíval, hoci mu bol umožnený v režime bez prespania; prevažnú väčšinu termínov (najmä počas posledných dvoch rokov) nevyužil, ktorú skutočnosť navyše matke vopred neoznamoval, teda jeho komunikácia bola nepredvídateľná. Otec svoju dlhodobú pasivitu priznal, pričom svoje správanie odôvodňoval jednak vyčkávaním na psychickú pripravenosť maloletej, jednak pocitom bezmocnosti v konfliktnom prostredí v rámci napätých vzťahov medzi rodičmi; dôvodil tiež veľkou vzdialenosťou a s tým spojenými nákladmi, ako aj nečinnosťou inštitúcií (súdov, ktoré nevyhoveli jeho návrhom na nariadenie predbežne vykonateľných rozhodnutí, či prietiahmi v konaní). Matka to naopak vnímala ako pasivitu, nepredvídateľnosť a oslabovanie dôvery dieťaťa.

5. Odvolací súd po vykonanom dokazovaní, najmä po osobnom výsluchu účastníkov konania, otcovmu doterajšiemu postupu vytýka, že deklarovaný záujem nepretavil do pravidelného výkonu už existujúceho práva styku (hoc aj v režime bez prespávania a v kratšom rozsahu). Jeho aktuálny postoj, že príde, keď matka dieťa pripraví, predstavuje prenášanie zodpovednosti za realizáciu styku a „pripravenosť“ dieťaťa výlučne na matku.

6. Pri svojom rozhodnutí odvolací súd vychádzal (okrem iného) zo zistenia vyplývajúceho tak z dokazovania vykonaného na prvom stupni ako aj v odvolacom konaní, že vzťah dieťaťa k otcovi nie je negatívny. Z výsluchu dieťaťa a z ostatných vykonaných dôkazov (napr. správy základnej školy) mal za preukázané, že maloletá otca ako osobu neodmieta. Pamätá si, že otec za ňou v minulosti chodil, konkrétne keď bola druháčka, čo by mohlo naznačovať, že kontakt s otcom mal pre ňu význam. Skutočnosť, že otec následne prestal kontakt realizovať, dieťa reflektuje bez výčitky; odvolaciemu súdu sa však javí, že výrok „mne to nevadí“ nie je dôkazom spokojnosti maloletej s absenciou otca alebo jej ľahostajnosti k tejto okolnosti, ale skôr by mohlo ísť o obranný mechanizmus, ktorým si dieťa racionalizuje neprítomnosť rodiča, prípadne potláča vlastné potreby a prispôsobuje sa emocionálnemu prostrediu, v ktorom žije. Vo väzbe na uvedené odvolací súd poukázal na to, že maloletá výrazne vníma negatívne výroky o matke zo strany otca, resp. jeho celkovo negatívny vzťah k matke, čo sama označuje ako niečo, čo jej „vadí“. Zároveň uvádza, že by jej neprekážalo, keby otec za ňou prišiel, ak by sa zdržal takýchto výrokov. Tieto formulácie s emocionálnym podtónom, ktorý sa prejavil slzami a ukončením rozhovoru, poukazujú na to, že dieťa neodmieta osobu otca, ale odmieta podmienky kontaktu, ktoré vníma ako ohrozujúce pre vzťah s matkou. Z výpovede maloletého dieťaťa taktiež vyplynulo, že spontánne a konzistentne vyjadruje odmietavý postoj k návštevám u otca v mieste jeho bydliska (do Modry ísť nechce, chce byť pri matke). Tieto výroky však podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné interpretovať izolovane ani doslovne, ale skôr v kontexte vývojovej úrovne dieťaťa, jeho naviazania na matku ako preferenčného rodiča a existujúceho konfliktu medzi rodičmi. V súhrne odvolací súd konštatoval, že maloletá si pamätá pozitívne stretnutia s otcom aj bez prítomnosti matky, avšak spontánne vyjadruje potrebu bezpečia, predvídateľnosti a absencie konfliktných výrokov otca voči matke; emócie (vrátane slz na konci rozhovoru) boli odvolacím súdom vyhodnotené ako prejav záťaž

(vnútorného napätia), nie ako odmietanie otca. Jej výhrady smerovali skôr k podmienkam kontaktu a k prostrediu (odmietanie presunov do neznámeho prostredia, potreba istoty, citlivosť na vzájomné znevažovanie rodičov).

7. V kontexte konfliktu medzi rodičmi, ktorý dieťa citlivo vníma a reflektuje, je potrebné výpoveď maloletej hodnotiť ako prejav konfliktu lojality, keď si chráni vzťah s matkou. V týchto intenciách odvolací súd vzal názor dieťaťa na vedomie a k nemu prihliadol pri konečnom rozhodnutí, súc si súčasne vedomý svojej povinnosti hľadať také riešenie, ktoré zachová (obnoví) väzbu s nerezidentným rodičom, aj v podmienkach rodičovského konfliktu. Odvolací súd zdôraznil, že právo na stretávanie, výchovu a starostlivosť nie je len výsadou rodiča, ale je aj právom dieťaťa (§ 24 ods. 4 druhá veta a § 28 ods. 1 písm. a/ Zákona o rodine, čl. 41 ods. 4 Ústavy SR a čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa). Maloleté dieťa potrebuje pre svoj zdravý vývin kontakt s oboma rodičmi - nie len deklarovaný, ale reálny, bezpečný a predvídateľný. V prejednávanej veci je vzťah s otcom pre vývin maloletej dôležitý, avšak musí byť budovaný citlivo, postupne a s ohľadom na doterajší výpadok kontaktu.

8. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, najmä vývojovú zrelosť dieťaťa, jeho jasne formulované postoje, doterajšiu neprítomnosť funkčnej spolupráce medzi rodičmi (čo rodičia ani nepopierajú) a dlhodobé nevyužívanie styku zo strany otca, odvolací súd dospel k záveru, podľa ktorého okamžité rozšírenie styku o prespanie u otca v mieste jeho bydliska, t. j. skokový prechod na plný víkendový režim bez medzičlánku „zažitia“ prostredia u otca, by bol pre maloletú zaťažujúci, mohol by viesť k zlyhaniu styku a zvýšeniu vnútorného napätia dieťaťa, čo nie je v jeho najlepšom záujme. Z toho odvolací súd vyvodil, že maloletá v súčasnosti potrebuje najmä stabilný a jasne naplánovaný režim, postupné oboznámenie sa s prostredím u otca, kooperáciu oboch rodičov a dôsledné oddelenie ich partnerského sporu od rodičovskej spolupráce; práve tomu zodpovedá nastavená prechodná úprava stretávania, ktorá pri splnení povinností oboch rodičov povedie k plnohodnotnému víkendovému styku s prespaním. Preto odvolací súd (obdobne ako prvostupňový súd) považoval za vhodné zvoliť krátke, pevne ohraničené adaptačné obdobia, ktoré rešpektujú vývinové potreby dieťaťa a zároveň metodicky vedú k štandardnému víkendovému kontaktu. Odvolací súd s prihliadnutím na aktuálny skutkový stav určil nasledovné časovo limitované fázy: (i)cca od konca októbra 2025 do konca roka 2025 (výrok I. a))Jednodňový styk sa uskutočňuje každú sobotu v nepárnom týždni bez prespania, s odovzdaním a prevzatím dieťaťa v mieste bydliska otca v Modre, pričom jeho cieľom je postupné oboznámenie dieťaťa s prostredím. Zabezpečí sa aj stretnutie počas vianočných sviatkov, a to dňa 26.12.2025. Logistické a časové nastavenie reflektuje pracovný režim matky a dopravné pomery. Povinnosťou matky je bezpečné a včasné odovzдание dieťaťa a jeho psychická podpora. Nepovažuje sa za potrebné, aby bola počas styku fyzicky prítomná; postačuje riadne odovzдание v prostredí otca; rodičia sa však môžu dohodnúť na krátkom úvodnom sprievode pri prvých odovzdaniach, ak to dieťaťu uľahčí prechod. ii) január až marec 2026 (výrok I. b). Styk sa uskutočňuje každý nepárny víkend s jedným prespaním, pričom prvé prespanie sa realizuje počas vianočných prázdnin ako adaptačný krok. Matka naďalej zabezpečuje odovzдание dieťaťa v bydlisku otca, avšak odvolací súd nevyžaduje, aby matka v P. prenocovala, nakoľko po ukončení styku otec dieťa odvezie späť k matke. Čas odovzdania v nedeľu je nastavený tak, aby rešpektoval prirodzenú potrebu dieťaťa pripraviť sa na školské povinnosti. (iii) od apríla 2026 (výroky II. a III.) Styk sa uskutočňuje každý druhý víkend, v nepárnom kalendárnom týždni od piatku do nedele, pričom prevzatie aj odovzдание dieťaťa zabezpečuje otec v mieste bydliska matky. Zohľadňuje sa pracovná doba rodičov. V čase prázdnin sa uplatňuje namiesto všeobecnej úpravy osobitná úprava. Takto stanovená úprava styku predstavovala podľa odvolacieho súdu nevyhnutný adaptačný mostík, ktorý zohľadní výpadok pravidelného kontaktu, odstráni bariéru neznámeho prostredia a súčasne povedie k predvídateľnému, štandardnému víkend s prespaním. Odvolací súd si je vedomý námietky matky vznesenej v odvolaní proti etapovitému rozšíreniu styku, podľa ktorej rozhodnutie predpokladá vývoj, ktorý ešte nenastal. V tejto súvislosti zdôrazňuje, že nejde o neodôvodnené predvídanie, ale o starostlivo nastavený rámec, vychádzajúci z vykonaného dokazovania, preukázanej vývinovej zrelosti dieťaťa, jeho schopnosti zvládať školské a iné sociálne záťaž, ako aj postupnú separáciu od matky ako najbližšej vzťahovej osoby. Rozhodnutie predpokladá posun smerom k štandardnému víkendovému režimu, ktorý vývoj však nie je automatický, ale závislý od splnenia konkrétnych povinností oboch rodičov - pravidelnosti, predvídateľnosti, bezpečného oboznámenia s prostredím a citlivej podpory

kontaktnu.

9. Odvolací súd popri práve na stretávanie súčasne uložil povinnosť otcovi zúčastniť sa v prechodnom období stretávania s maloletou. Takýto postup pritom odvolací súd nepovažoval za rozporný s ust. § 25 ods. 2 Zákona o rodine, ktoré stanovuje súdu povinnosť upraviť styk rodičov s maloletým dieťaťom, pokiaľ sa nedohodnú, teda uloženie povinnosti rodičovi zúčastniť sa stretnutia s dieťaťom nie je vylúčené. Zároveň podľa názoru odvolacieho súdu nie je tento postup rozporný ani so záverom vyplývajúcim z uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 321/2015 zo dňa 30.06.2015, podľa ktorého: „rodič má právo sa s dieťaťom stykať, nie je to však jeho povinnosť a nemožno ho k tomu nútiť“. V prejednávanej veci totiž otec jasne deklaroval svoj záujem na stretávaní s dieťaťom, a preto toto rozhodnutie nejde proti jeho vôli. Uloženie uvedenej povinnosti zo strany odvolacieho súdu je dôsledkom predchádzajúcej rezignácie otca na výkon práva styku spomínanej vyššie; bez jeho riadnej aktivity nie je možný ďalší posun pri rozširovaní styku. Odvolací súd predpokladá, že otec bude styk realizovať pravidelne a predvídateľne (včasná potvrdzujúca komunikácia, dodržanie hodín), pričom na neho apeluje, aby sa zdržal pred dieťaťom negatívnych vyjadrení o matke, konal citlivo a prispôbil organizáciu styku záujmom a potrebám dieťaťa. Bez aktívnej facilitácie zo strany matky nie je možné bezpečne premosťovať doterajší stav k rozšírenému styku. Matka ako preferenčný rodič má pozitívnu povinnosť podporovať a uľahčovať kontakt dieťaťa s otcom. V doterajšom priebehu však nebola dostatočne aktívna v oboznamovaní dieťaťa s prostredím u otca (Modra), hoci tam má rodinné väzby, čo aktuálne zvyšuje neistotu maloletej pri prípadných presunoch. Odvolací súd preto ukladá matke jasnú povinnosť dieťa na styk pripraviť a odovzdávať ho v prechodnej fáze v mieste bydliska otca, aby sa dieťa cítilo bezpečne a stabilne, zdržať sa zneisťujúcich výrokov a napomôcť vytvoreniu predvídateľného režimu; ide o nevyhnutnú podmienku, aby sa prechodná fáza mohla bezpečne a včas preklopiť do štandardného víkendového styku.

10. Nedostatok facilitácie zo strany matky, ktorý v minulosti spôsobil, že sa prostredie u otca pre dieťa nestalo známym a predvídateľným. Zvolená úprava vo vzťahu k matke je podľa názoru odvolacieho súdu primeraná, nevyhnutná a má len dočasný charakter - s cieľom podporiť stabilizáciu vzťahu medzi dieťaťom a otcom. Obdobný názor zdieľa aj kolízny opatrovník, ktorý dieťa opakovane vypočul, a uviedol, že dieťa potrebuje zažiť prostredie u otca s pocitom bezpečia, v čom vie zohrať kľúčovú rolu len matka ako preferenčný rodič. Odvolací súd si je vedomý, že súčasťou tejto povinnosti je aj to, že v krátkom adaptačnom období nesie väčšiu časť logistiky matka (odovzdanie dieťaťa v P.); avšak uvedené je nevyhnutné pre čo najefektívnejšie odstránenie bariér neznámeho prostredia. Po ukončení adaptácie sa logistická záťaž vyrovná - dieťa bude v piatok preberať otec v bydlisku matky a v nedeľu ho vráti u matky. Odvolací súd podotýka, že otcom žiadané odovzdávanie dieťaťa matkou v piatok v poobedných hodinách v mieste jeho bydliska by bolo neprimerane náročné na realizáciu vo vzťahu k matke a maloletej, s ohľadom na vzdialenosť, pracovnú dobu matky a školské povinnosti maloletej. Pôvodný model stretávania už neadresuje zmenené pomery. Návrhu matky na polročný model výlučne jednoduchých stretnutí nebolo možné vyhovieť, keďže by neprimerane fixoval status quo, predlžoval neistotu a sťažoval prechod na bežný víkendový režim. K matkou opísaným incidentom týkajúcim sa správania otca odvolací súd uvádza, že neboli preukázané tak, aby svedčili o aktuálnom bezpečnostnom riziku pre dieťa (či matku samotnú); podporujú však potrebu jasného komunikačného rámca a zvýšenej predvídateľnosti.

11. Osobitná úprava styku otca s maloletou počas prázdnin bola stanovená s cieľom zabezpečiť vyvážené rozdelenie času medzi rodičmi, pričom v prípade vianočných a veľkonočných prázdnin ide o rovnocenné striedanie, ktoré sa začne uplatňovať najskôr v nasledujúcom roku, v primeranom rozsahu niekoľkých dní pre každého rodiča, s ohľadom na vzdialenosť medzi ich bydliskami. Počas jarných prázdnin sa všeobecná úprava styku každoročne predlžuje o 48 hodín, čím sa zabezpečuje rovnomerné rozdelenie týchto prázdnin medzi oboch rodičov. Počas letných prázdnin je styk upravený pravidelne, v najdlhšom časovom úseku jeden týždeň (august), ktorý je aktuálne podľa názoru odvolacieho súdu pre dieťa únosný, no zároveň umožňuje otcovi pripraviť plnohodnotný program. Do budúcnosti odvolací súd predpokladá, že rodičia budú schopní dohodnúť sa na úprave styku počas prázdnin samostatne, bez potreby ďalšej súdnej ingerencie. Za účelom zabezpečenia predvídateľnosti a komunikácie, v zhode s

najlepším záujmom dieťaťa sú rodičia povinní dodržiavať aj oznamovaciu povinnosť (minimálne 24 hodín vopred, resp. bezodkladne pri vzniku prekážky), aby sa predišlo neistote a sklamaniu dieťaťa. Zlyhávajú v predvídateľnosti je pre dieťa škodlivé a znižuje dôveru v kontakt.

12. Na posilnenie kontinuity starostlivosti a citovej väzby odvolací súd upravil aj pravidelný týždenný kontakt formou telefonického (prípadne aj video) hovoru otca s dieťaťom v primeranom čase a dĺžke, v stredu v čase od 18.00 hod. do 18.15 hod. prostredníctvom hlasovej komunikácie, a to buď formou telefonického hovoru cez mobilnú sieť, alebo prostredníctvom elektronických komunikačných prostriedkov (napr. aplikácie typu WhatsApp, Viber, Messenger), podľa aktuálnych technických možností oboch strán. Matka je povinná tento kontakt umožniť (zabezpečiť primerané technické podmienky a nerušený priestor). Cieľom tejto formy kontaktu je opäť predvídateľnosť a stabilita pre dieťa, a to aj mimo fyzických stretnutí. Po rozhodnutí odvolacieho súdu námietka týkajúca sa nevyslovenej predbežnej vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia stráca relevanciu.

13. Odvolací súd záverom zdôraznil, že ani najlepšie formulované súdne rozhodnutie nenahradí konštruktívnu dohodu rodičov a ich vnútornú motiváciu. Rozhodnutie súdu je len rámcom, ktorý musia naplniť rodičia svojím konaním. Prenášanie zodpovednosti na súdy a orgány sociálnoprávnej ochrany je len provizóriom; trvalé riešenie stojí na vzájomnom rešpekte, predvídateľnej komunikácii a spolupráci rodičov v prospech dieťaťa. Odvolací súd preto vyzýva oboch rodičov, aby partnerský konflikt oddelili od rodičovskej spolupráce a konali jednotne, pokojne a zodpovedne - dieťa má právo na oboch. O trovách prvostupňového konania a odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 52 CMP, nezisťiac dôvody, pre ktoré by bolo spravodlivé priznať niektorému z účastníkov nárok na ich náhradu.

14. Proti tomuto rozsudku podala matka v zastúpení advokátom včas dovolanie podľa § 420, písm. f) CSP tvrdiac, že odvolací súd jej nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súčasne podala dovolanie podľa § 421 ods.1, písm. b) CSP, pretože rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu nebola vyriešená.

Dovolanie podľa § 420, písm. f) CSP

15. Rozsudok odvolacieho súdu je v jeho podstatnej časti vnútornej rozporný a do určitej významnej miery nepreskúmateľný a arbitrárny. Uvedené má za následok, že rozhodnutie je objektívne nepresvedčivé. Dovolaťka je matkou maloletej M.. Otec žiadal o rozšírenie styku s dieťaťom, vrátane prespania v mieste svojho bydliska. Počas konania otec prestal využívať možnosti rozsahu predchádzajúcej úpravy (každý druhý víkend - dva dni, z toho jedno doobedie za prítomnosti matky) a neskôr počas konania styk s dcérou prestal využívať zo subjektívnych dôvodov a dva roky možnosti styku vôbec nevyužíval. Dieťa od počiatku konania spontánne a konzistentne vyjadrovalo a vyjadruje odmietavý postoj k návštevám u otca v mieste jeho bydliska, pričom nechcelo chodiť do P. a nechcelo tam prespávať. Odvolací súd rozhodol tak ako rozhodol a prakticky rozšíril styk tak, že matka má dieťa vodiť do Modry prvé dva mesiace každý druhý víkend (cca 4 stretnutia v roku 2025) a následne umožnil jedno prespanie každý víkend od januára 2026 a od apríla 2026 štandardný model s prespávaním od piatku do nedele.

16. V súvislosti s nepreskúmateľnosťou rozhodnutia poukazovala na odôvodnenia rozsudku, konkrétne sa týka prekračovania kompetencie odvolacieho súdu a domnienok odvolacieho súdu, v dôsledku čoho došlo k bagatelizovaniu jedného z najpodstatnejších dôkazov - názoru dieťaťa. Odvolací súd nahradil odborné posúdenie vlastnými psychologickými závermi v bode 21 odôvodnenia v čom vníma zásadný problém a vadu rozhodnutia. Má za to, že súd prekročil hranicu voľného hodnotenia dôkazov a začal sám vykonávať psychologické závery. Hodnotenie psychických procesov dieťaťa prináleží odborníkom (psychológ, znalec), nie sudcovi. „Psychologické hypotézy“, ktoré nevyplývajú z dôkazov predložených v konaní a súd s nimi narába tak, akoby boli preukázané je potrebné odmietnuť a nemôžu tvoriť relevantný základ pri tak zásadnej skutočnosti, akou je bezpochyby názor dieťaťa. Je v rozpore s

právami dieťaťa, aby súd svojvoľne neprijal a „dopravoval“ názor dieťaťa tak, aby lepšie zapadal do jeho záverov. Súd výslovne tvrdil, že odmietavé vyjadrenia dieťaťa „nie je možné interpretovať doslovne“, pričom však neposkytuje odborný dôkaz, ktorý by toto tvrdenie odôvodňoval. Okrem uvádzanej vady došlo aj k porušeniu čl. 12 Dohovoru o právach dieťaťa - názoru dieťaťa je potrebné venovať primeranú pozornosť vzhľadom na jeho vek a úroveň. Súd však miesto toho hodnotí výpoveď dieťaťa ako nedôveryhodnú bez vykonania akéhokoľvek odborného dôkazu, matka tvrdila, že svojvoľná interpretácia konzistentných a dlhodobých nemenných názorov dieťaťa bez opory v dôkazoch (za účelom podpory svojich záverov) je porušením práva na spravodlivý proces.

17. Tiež za vnútorne nekonzistentné a neudržateľné považuje aj skutočnosť, že odvolací súd na jednej strane tvrdí, že maloletá „profituje z pravidelného kontaktu s otcom“ (bod 17), pričom tento záver preberá zo znaleckého posudku z roku 2022 (!), ktorý hodnotil úplne odlišné skutkové pomery, keď kontakt otca s dieťaťom ešte ako tak existoval. Na druhej strane však hneď v bode 18. konštatoval, že otec počas posledných dvoch rokov kontakt vôbec nevykonával, nechodil ani len nepravidelne, pričom jeho komunikácia bola nepredvídateľná a dieťa vníma takúto pasivitu ako oslabenie dôvery. Súd teda pre podporu svojich záverov aplikuje záver o prospešnosti „pravidelného kontaktu“ z obdobia, keď kontakt ešte existoval, na situáciu, keď kontakt bol dlhodobo úplne prerušený. Výsledkom je hodnotenie, ktoré je logicky nekonzistentné a neodráža aktuálny skutkový stav. Súd spájal dve rozdielne skutočnosti: profit z pravidelného kontaktu a dvojročnú absenciu kontaktu. Tieto dve skutočnosti si však odporujú (kontakt je prínosný, ak existuje aspoň v malej miere a je pravidelný, a ak kontakt neexistoval väzba ani dôvera sa nemohli posilňovať). Na tomto nezmenia nič ani pomery otca v jeho domácnosti. Odvolací súd založil svoje rozhodnutie teda na rozpore, keď na jednej strane vychádza zo znaleckého záveru z roku 2022 o prospešnosti „pravidelného kontaktu“, no súčasne konštatuje, že otec tento kontakt dva roky vôbec nevykonával, čím objektívne nemohlo dôjsť k žiadnemu profitu dieťaťa z pravidelného styku; súd tak vychádza z neaktuálneho a nepoužiteľného podkladu .

18. Matka ďalej namietala, že odvolací súd v zásade uzavrel, že skokový prechod na plný víkendový režim bez medzičlánku by bol pre maloletú zaťažujúci, mohol by viesť k zlyhaniu styku a zvýšeniu vnútorného napätia. Súčasne uznal, že dieťa potrebuje stabilný režim, adaptačné obdobie a súd priznáva, že dieťa nie je pripravené na rýchly prechod. Následne však súd zvolil krátke dvojmesačné adaptačné obdobie (pre porovnanie súd prvej inštancie určil v zásade adaptačné obdobie 3 mesiace) a následne prespanie od januára 2026. Dieťa nemalo kontakt 2 roky. Otec bol pasívny. Dieťa nechce chodiť do P., nechce prespať. Súd na jednej strane uznáva riziká rýchlej zmeny a potrebu stability, no na druhej strane prijme, ktorý tieto riziká nereflektuje. Ide o zjavný vnútorný rozpor, ktorý podľa matky zakladá nepreskúmateľnosť rozhodnutia a zvýrazňuje jeho nepresvedčivosť a zmätočnosť (je založené na vzájomne si odporujúcich skutkových zisteniach). Rozhodnutie vo svojich dôsledkoch odporuje vlastným záverom súdu o potrebe postupnosti.

19. Matka uviedla, že je absurdné, aby sa hľadanie najlepšieho záujmu maloletej pri úprave styku dostalo do roviny, že matka bude povinná odvieť maloletú ďaleko od domova, aby bola maloletá prinútená „nemôcť odmietnuť styk“. Súčasne dávam do pozornosti, že v tomto smere došlo k jej zvýšenému finančnému zaťaženiu (aj keď len dočasného) a k finančnému zvýhodneniu otca (ktoré okrem iného získal aj v konaní pred ústavným súdom). Ani v konaní pred odvolacím súdom nebolo skúmané, či vôbec matka bude vedieť uvedené zabezpečiť vzhľadom k mesačným výdavkom jej dcéry a jej samotnej na domácnosť, dopravu, školu, zdravie, ktoré mesačne predstavujú sumu približne 1.400 eur.

20. Na základe uvedeného je podľa matky rozhodnutie odvolacieho súdu postihnuté zásadnými vadami, ktoré naplňajú dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP. Rozhodnutie je nepreskúmateľné pre vnútorný rozpor, pričom súd vykonal neprípustné odborné úvahy bez dôkazov a odôvodnenie je postavené na viacerých domnienkach, či hypotézach a nie na skutkovom stave. Rozhodnutie je v konečnom dôsledku protirečivé a popiera vlastné zistenia (odvolací súd významnú časť rozhodnutia stavia na tom, že kontakt nefungoval 2 roky, dieťa je precitlivene na konflikt, presun do P. odmieta, vyžaduje bezpečie a stabilitu, otec musí najskôr preukázať schopnosť pravidelnosti, otec nekoná v súlade s aktívnym rodičovstvom a na takýto opis nenadväzuje primeraný záver, ale náhle a neodôvodnene stanovuje extrémne krátku cestu

k „štandardizácii úpravy styku za každú cenu“ a najširší možný styk - vrátane prespania. Na obhajobu „skokových záverov odvolacieho súdu“ nemôže slúžiť ani „doplnkový“ dôvod premietnutý do bodu 27 odôvodnenia, ktorým v podstate odvolací súd polemizuje o tom, „čo má a nemá v budúcnosti význam“. Práve zmena pomerov, čo do vybudovania vzťahu otec - dcéra a rešpektovanie názoru maloletej M. je nosnou témou hľadania najlepšieho záujmu dieťaťa a práve zmena v týchto témach by mala zakladať budúcu zmenu rozhodnutia smerujúcu k štandardnému styku s prespávaním. Rovnako tak úprava styku počas prázdnin, ktorá má základ v režime prespávania je prakticky závislá od vzťahu otec - dcéra, pričom odvolací súd ako už bolo uvedené vyššie neposkytol dostatočne zrozumiteľné odôvodnenie a nedal odpovede na podstatné otázky namietané v odvolacom konaní (napr. neutrálny až slabý vzťah otec - dcéra, názor maloletej, 2-ročná absencia), ale skratkovito dospel k záveru o režime štandardného prespávania už od januára 2026, vedúceho cez prespávanie 2 noci k viacdňovému prespávaniu cez prázdniny. Uvedený procesný postup mal zjavne za následok také porušenie procesného práva dovolateľa, ktorým došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces z dôvodu absencie riadneho a presvedčivého odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

21. Súčasťou práva na spravodlivý proces je také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, pričom poukazujeme na ustálenú judikáciu Ústavného súdu SR (napr. rozhodnutia ÚS SR sp. zn.: IV. ÚS 115/03, III. ÚS 119/03). Všeobecný súd nemusí dať odpovede na všetky otázky, ale na určité na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia, bez toho aby zachádzali do všetkých detailov sporu (napr. rozhodnutia ÚS SR sp. zn.: II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04). Podľa Uznesenia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Cdo/98/2017 zo dňa 31. januára 2019: Povinnosť súdu rozhodnutie náležite odôvodniť je odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa zaoberá so všetkými právne relevantnými dôvodmi uplatnenej žaloby, ako aj so špecifickými námietkami strany sporu. Porušením uvedeného práva strany sporu na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Za znemožnenie strane uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že dochádza k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) CSP, treba preto považovať aj taký nedostatok rozhodnutia súdu, keď rozhodnutie neobsahuje žiadne dôvody alebo ak v ňom absentuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie vo veci, prípadne, ak argumentácia obsiahnutá v odôvodnení rozhodnutia je natoľko vnútorne rozporná, že rozhodnutie ako celok je nepresvedčivé.

22. Pokiaľ by dovolací súd dospel k záveru, že zo strany odvolacieho súdu nedošlo k vytýkaným nedostatkom s dosahom na právo na spravodlivý proces, následne matka podáva dovolanie podľa § 421 CSP.

Dovolanie podľa § 421 ods.1, písm. b) CSP

23. Prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP vyvodzovala nepriamo z názoru vysloveného dovolacím súdom vo veci NS SR, sp. zn.: 5Cdo/87/2017 zo dňa 29.11.2017, ktorý reflektoval individualitu každej „rodinnej veci“ a ustálil, že: „V spôsobe akým sa bude realizovať styk maloletého dieťaťa s rodičom súdom je vždy výsledkom posúdenia konkrétnych skutkových okolností každej prejednávanej veci (možnosti a schopnosti oboch rodičov zabezpečiť podmienky pre stretávanie sa s maloletým dieťaťom, potrieb, osobnosti, citových väzieb maloletého dieťaťa a mnohých ďalších aspektov) prijať celkom jedinečné a konkrétne závery "šité na mieru" pre ten ktorý prípad a dosiahla tak v súdnom konaní vo veciach starostlivosti o maloletých sledovaný cieľ, t.j. najlepší záujem maloletého dieťaťa a zachovanie práva rodičov na ich vzťah k maloletému dieťaťu. Preto ani nemôže reálne existovať ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu ohľadom spôsobu určenia styku rodiča s maloletým dieťaťom a na tejto skutočnosti nemôže nič zmeniť ani existujúca rozhodovacia činnosť súdov v obdobných prípadoch, na ktoré dovolateľka poukazovala, pretože každé jedno rozhodnutie je individuálne pre daný prípad a nemôže byť považované za pravidlo pre iné prípady i keby formálne

vykazovali rovnaké skutkové okolnosti".

24. Matka predložila dovolaciemu súdu nasledovnú otázku :„Je v súlade s princípom najlepšieho záujmu dieťaťa podľa čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa a článku 5 zákona o rodine, aby odvolací súd po dlhodobom nevyužívaní styku rodičom a po preukázanej odmietavosti dieťaťa, nariadil rozšírený styk vrátane prespania, bez toho, aby vykonal odborné dokazovanie o aktuálnom psychickom stave dieťaťa a bez toho, aby stanovil dostatočne dlhé a odborne vedené adaptačné obdobie zodpovedajúce dĺžke výpadku kontaktu"?.

25. Matka ďalej podala návrh na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia podľa § 444 CSP, keďže sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré odôvodňujú potrebu dočasnej ochrany maloletého dieťaťa a zabránenia vzniku nenapraviteľnej ujmy. Napadnuté rozhodnutie výrazne zasahuje do života maloletého dieťaťa tým, že nariaďuje náhle rozšírenie styku vrátane prespávania, hoci:

- dieťa dva roky nebolo v pravidelnom kontakte s otcom,
- opakovane a spontánne vyjadriло odmietavý postoj k pobytu v otcovej domácnosti,
- v čase výsluchu dieťa prežívalo slzy, napätie a emocionálnu záťaž,
- dieťa jasne uviedlo, že nechce ísť do Modry a nechce prespať mimo domova, - dieťa označuje konfliktné správanie otca voči matke za to, „čo jej vadí“.

26. Pocity dieťaťa nie je možné „vynútiť“, meniť príkazom súdu ani úsilím matky. Matka preto nie je schopná reálne zabezpečiť, aby dieťa absolvovalo styk v takom rozsahu, aký odvolací súd nariadil, najmä od januára 2026. Reálne hrozí že prípadný nútený výkon prespania či pobytu v P. by mal za následok:

- a. psychickú traumu,
- b. zvýšenie úzkosti,
- c. narušenie vzťahu dieťaťa k oboom rodičom (narušenie dôvery v pocit bezpečia u matky, nehovoriac o nulovom posilnení dôvery v otca, ktorý si styk vynúti)
- d. riziko odmietnutia kontaktu v budúcnosti,
- e. potenciálnu možnosť návratu k separačnej úzkosti dieťaťa

27. Takéto následky predstavujú riziko nenapraviteľnej ujmy, ktorú nie je možné odstrániť ani v prípade úspechu dovolania. Aktuálna situácia začiatkom a v priebehu mesiaca december v rámci stretávania otec dcéra je v stave odmietania realizácie zo strany dieťaťa. Aj keď matka navrhne dcére výlet do P. (aj keď má v P. rodinu, dcéra odmieta, nakoľko má obavy, že bude nútená ísť k otcovi). Telefonická komunikácia dieťaťa s otcom, hoci prebieha, prebieha formou otázok zo strany otca a prevažne jednoslovných odpovedí dieťaťa, pričom sa začína objavovať aj neochota a odmietanie aj telefonických rozhovorov, čo musí otec vnímať. Situácia si podľa matky bude vyžadovať zjavnú zmenu prístupu otca. Ak dieťa vyslovene styk odmieta je podľa EŠLP použitie donucovacích opatrení kontraproduktívne, a to práve z dôvodu, že môže mať za následok degradáciu vzťahov medzi dieťaťom a neempatickým rodičom (Kapr proti Českej republike, rozsudok EŠLP z 28. 3. 2006, č. 7152/03) Odklad vykonateľnosti zároveň neznamená prerušenie kontaktu s otcom. Naďalej by bolo v plnom rozsahu vykonateľné predchádzajúce súdne rozhodnutie, podľa ktorého:

- otec môže tráviť s dieťaťom čas každý druhý víkend,
- dopoludňajšia časť prebieha prvého dňa za prítomnosti matky,
- popoludňajšie časti v režime otca,

28. Ide o režim, ktorý dieťa pozná a tolerovalo ho v minulosti, neobsahuje prespanie a za tejto situácie predstavuje bezpečnú a prirodzenú formu postupného obnovovania kontaktu. Podstatnou okolnosťou nemôže byť náhľad na situáciu, že keď je dieťa staršie musí byť nariadený štandardný styk. Takýto prístup popiera práva dieťaťa a v tejto veci aj samotný odvolací súd vzhliadol všetky problematické aspekty (skutkový stav), čím je preukázaná nutnosť zasiahnuť v podobe odkladu vykonateľnosti. Z uvedeného vyplýva, že odložením vykonateľnosti nedôjde k prerušeniu práv otca, ale len k odloženiu rizikovej časti úpravy (prespania a pobytu v P.), ktorá môže predstaviť neprimeranú ujmu pre maloleté dieťa.

29. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti navrhovala prostredníctvom splnomocneného

právneho zástupcu, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že vydal uznesenie tak, že Najvyšší súd Slovenskej republiky zruší z rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 15CoP/199/2024-1107 zo dňa 09.10.2025 a vec mu vráti na ďalšie konanie. Dovolateľka žiadala priznať proti otcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

30. Otec vo vyjadrení zo dňa 23.02.2026 k dovolaniu matky navrhoval, aby Najvyšší súd dovolanie odmietol. Uviedol, že matka vo vzťahu k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa § 420 písm. f) CSP predovšetkým namietala, že rozhodnutie odvolacieho súdu postrádalo zrozumiteľné odôvodnenie a odvolací súd nahradil odborné posúdenie vlastnými psychologickými závermi. Podľa jeho názoru odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu v spojení s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie spĺňa kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 393 ods. 2 CSP a § 220 ods. 2 CSP. Skutočnosť, že sa dovolateľ sa s názorom súdov nižšej inštancie nestotožnila, nepostačuje sama o sebe na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu. Vo vzťahu k tvrdeniu dovolateľkou psychologických záveroch súdu z vykonaných dôkazov má otec za to, že súdy neprekročili hranice voľného hodnotenia dôkazov. Výpoveď dieťaťa bola hodnotená súdom v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov teda jednotlivo, ale aj vo vzájomnej súvislosti s inými dôkazmi a skutočnosťami, ktoré vyšli v priebehu konania najavo. Súd pre hodnotenie obsahu výpovede dieťaťa v poručenskom konaní nemusí a nemôže ustanovovať znalca, pretože nejde o činnosť znalca. Pokiaľ dovolateľka uplatnila dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP tak dovolateľ k mala konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť ako ju odvolací súd vyriešil. Vysvetliť v čom je riešenie právnej otázky odvolacím súdom nesprávne a uviesť čo by mala táto otázka správne obsahovať. Obsahom dovolania je iba polemika s právnym posúdením odvolacieho súdu s tým, že má iný názor na rozsah styku otca s maloletým dieťaťom a na dĺžku a štruktúru adaptačného obdobia maloletého dieťaťa len polemika dovolateľky so závermi tak ako k nim dospeli súdy, nepredstavuje riadne vymedzenie predpokladov prípustnosti dovolania. Dovolateľka v obsahu dovolania nekonkretizovala právnu otázku A neuviedla v čom spočíva nesprávnosť riešenia odvolacím súdom.

31. Kolízny opatrovník - úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec vo vyjadrení zo dňa 15.01.2026 sa k dovolaniu matky uviedol, že zotrváva na všetkých svojich doterajších písomných ako aj ústnych vyjadreniach.

32. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že odporca dovolanie podal v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP), strana sporu bola zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

Dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP

33. Podľa § 420 písm. f) CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

34. Matka tvrdila arbitrárnosť a nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu. namietala skutočnosť, že má vodič dieťa do P. prvé 2 mesiace každý druhý víkend a následne, že súd umožnil jedno prestanem panie každý víkend od januára 2026 a od apo júla 2026 štandardný model s prespávaním od piatku do nedele. Dovolací súd zistil, že napadnutému rozsudku predchádzalo pojednávanie pred odvolacím súdom dňa 25.09.2025, kde podľa zápisnice č. k. 15CoP/199/2024 - 1080 zo dňa 25.09.2025 odvolací súd vypočul otca maloletej, matku maloletej a ďalej vypočul kolízneho opatrovníka. Z obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 25.09.2025 je zrejmé, že odvolací súd podrobne vypočul otca, matku maloletej a kolízneho opatrovníka. Kolízny opatrovník uviedol, že vzhľadom na situáciu je na začiatku potrebné, aby mala matku M. pri sebe kvôli ich pevnému vzťahu a že ide o preferenčného rodiča. 19 mesiacov uplynulo, je to dlhý čas, nie je vhodný nijaký skokový posun, preto je v počiatoch stretávania potrebná prítomnosť matky. Konkrétne v prípade, ak by sa mala stretávať s

otcom P., je vhodné, ak tam pôjde matka s M., aby bolo jej poukázané prostredie, aby si na to privykla prípadne, aby sa stretli s otcom na neutrálnom mieste. Dovolací súd poukazuje na to, že odvolací súd pri úprave styku vychádzal zo zistení kolízneho opatrovníka a vykonal podrobné hodnotenie dôkazov. Dovolací súd nezistil existenciu vady podľa § 420 písm. f) CSP ktorá by mala za následok nesprávny procesný postup a znemožnenie matke uskutočňovať jej procesné práva. Matka mala zákonnú možnosť vyjadriť sa na pojednávaní dňa 25.09.2005, ktorú aj využila. Najvyšší súd poukazuje na podrobný výsluch matky na pojednávaní pred odvolacím súdom dňa 25.09.2025, zápisnica o pojednávaní, strana, 4, 5. Rozhodnutie odvolacieho súdu vychádza zo skutočného stavu zisteného týmto súdom a je podrobne odôvodnené. Dovolací súd dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP nemal z obsahu spisu preukázaný.

35. Pokiaľ ide o dovolací dôvod matky, že odvolací súd nahradil odborné posúdenie vlastnými psychologickými závermi, dovolací súd opätovne poukazuje na to, že odvolací súd vychádzal z vyjadrenia kolíznej opatrovníčky na pojednávaní dňa 25.09.2025. Odvolací súd riadne zistil skutočný stav veci. Podľa § 442 CSP dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak ako ho zistil odvolací súd. z uvedeného ustanovenia vyplýva že najvyšší súd ako dovolací súd nevykonáva dokazovanie a nepodieľa sa na zisťovaní skutočného stavu veci ktorý bol podkladom rozhodnutia odvolacieho súdu. Dovolací súd dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP nemal z obsahu spisu preukázaný.

Dovolanie podľa § 421 ods.1, písm. b) CSP

36. Podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutiu súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia práv dálnych otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacie dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená .

37. Matka predložila dovolaciemu súdu nasledovnú otázku :, Je v súlade s princípom najlepšieho záujmu dieťaťa podľa čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa a článku 5 zákona o rodine, aby odvolací súd po dlhodobom nevyužívaní styku rodičom a po preukázanej odmietavosti dieťaťa, nariadil rozšírený styk vrátane prespania, bez toho, aby vykonal odborné dokazovanie o aktuálnom psychickom stave dieťaťa a bez toho, aby stanovil dostatočne dlhé a odborne vedené adaptačné obdobie zodpovedajúce dĺžke výpadku kontaktu"?

38. Dovolací súd uvedenú otázku vyhodnotil ako skutkovú. Odborné dokazovanie o aktuálnom psychickom stave dieťaťa je vždy individuálnou okolnosťou a nevyhnutná pri ňom je aj súčinnosť oboch rodičov. Matka takto súčinnosť referátu poradensko psychologických služieb Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Lučenec neposkytla. Dovolací súd preto vychádzal z obsahu spisu v ktorom zistil, že rad práce sociálnych vecí a rodiny Lučenec, odbor sociálnych vecí a rodiny, referát poradensko - psychologických služieb so sídlom Petöfioho 39, 984 01 Lučenec listom značka LC4/PPS/BEZ/2024/905/2024/125345 zo dňa 06.06.2024 podal Okresnému súdu Lučenec informatívne vyjadrenie V prípade rodičov - D. E., narodený XX.XX.XXXX a Y.Y. E.Á., narodená XX.XX.XXXX s nasledovným obsahom: „... Matka psychologičku kontaktovala 2 krát. prvýkrát v deň 04.03.2024 a to prostredníctvom i mailu, ktorý jej bol dostatočne zodpovedný a v rámci neho jej boli ponúkané 2 termíny konzultácie. Daný email obdržala psychologička , čo sa s matkou pokúšala telefonicky spojiť, aby sa informovala, či sa dostaví na stanovený termín konzultácie, nakoľko jej matka aj napriek príslubu danú informáciu týždeň neposkytla. K termínom konzultácie, ktoré boli matke ponúknuté v uvedenom e -maili sa matka takmer mesiac nevyjadrila, až následne psychologičku kontaktovala druhýkrát a to telefonicky 26.03.2024. Psychologičku kontaktovala za účelom ospravedlnenia sa, že sa nemôže dostaviť na termín konzultácie, ktorý sa mal konať nasledujúci deň, a teda 27.03.2024. Daný termín bol pre rodičov rezervovaný aj napriek tomu, že sa matka od 04.03.2024 až do uvedeného telefonátu nevyjadrila, či sa naň dostaví. Nakoľko matka nebola ochotná dostaviť sa na žiadny z ponúknutých termínov konzultácie, a to 13.03.2024, 25.03.2024 a 27.03.2024 a informácie ohľadom dostavenia sa poskytla neskoro (pre termín 27.03.2024) na vyzvanie (pre termín 13.03.2024) alebo vôbec (pre termín 25.03.2024) a opakovane tak preukázala neochotu započat' spoluprácu s referátom poradensko-psychologických

služieb v Lučenci, spoluprácu sme následne ukončili. Na základe pozorovania matkinho celkového prístupu a spôsob komunikácie usudzujeme, že matka odmieta prevziať zodpovednosť za vyriešenie jej problematického vzťahu s otcom a v súvislosti s tým aj za podporu zlepšenia vzťahu otca a ich maloletej dcéry M. E.E.. Otec opakovane prezentoval ochotu dostať sa na akýkoľvek termín konzultácie a to aj napriek tomu, že miesto jeho bydliska (mesto Modra) je od mesta Lučenec vzdialenej 240 kilometrov“.

39. Dovolací súd konštatuje, že matkou predložená otázka mala skutkový charakter, týkala sa individuálnych okolností a z obsahu spisu vyplývalo, že matka neposkytovala súčinnosť z referátu poradensko psychologických služieb. Dovolací súd nezistil naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP .

40. Matka podaním zo dňa 17.04.2026 doručeným Najvyššiemu súdu dňa 27.04.2026 doplnila návrh na odklad vykonateľnosti rozhodnutia. Uviedla že obavy matky sa naplnili a koncom mesiaca december 2025 jej bol doručený návrh na výkon rozhodnutia zo strany otca, ktorý je vedený na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 5Em/2/2025. Matka dňa 13.01.2026 podala vyjadrenie k podanému návrhu na výkon rozhodnutia, v ktorom odmieta tvrdenia otca. Dovolateľka výslovne trvá na svojom návrhu, aby dovolací súd podľa § 444 CSP odložil vykonateľnosť dovolaním napadnutého rozhodnutia o styku otca s maloletou M. až do právoplatného skončenia dovolacieho konania, keďže sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Týmito dôvodmi sú najmä dlhodobé konzistentné a emotívne odmietanie osobného styku s otcom zo strany maloletého dieťaťa vo veku 9,5 roka, ktoré sú preukázané predchádzajúcimi vyjadreniami maloletej. Navrhovala odklad vykonateľnosti rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica spisová značka 15CoP/199/2024 - 1107 zo dňa 09.10.2025 vo vzťahu k výroku III až do právoplatného rozhodnutia dovolacieho súdu .k podaniu pripojila vyjadrenie Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Lučenec odbor sociálnych vecí, F. Lehára 18, 984 01 Lučenec zo dňa 21.01.2026 značka veľké LC 4/O.s.p. DODA Sk Sp O/2026/361 - 195 v ktorom sa uvádza : „ Úrad dňa 07.01.2026 s povinnou P. Y. E. vykonal pohovor so zameraním na dobrovoľné plnenie súdneho rozhodnutia č.k. 6P/35/2021 zo dňa 27.06.2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 15CoP/199/2024 zo dňa 09.10.2025. Matka bola vedená k dobrovoľnému plneniu predmetného súdneho rozhodnutia. Pani P. E. bolo zároveň odporučené aby v prípade prekážok brániacich realizácii nariadeného styku otca s maloletou dcérou v zmysle rozsudku tieto riešila zákonnou cestou. Matka ako dôvod nerealizácie styku otca D. E. s maloletou dcérou M. E. v zmysle rozsudku č.k. 6P/35/2021 uviedla: že mal. M. odmieta nasadnúť do auta a ísť do Modry za otcom. Matka informovala o tejto skutočnosti aj otca a žiadala ho o pohovor s maloletou aj z jeho strany na čo však otec nereagoval. Otec sa vyjadril, že ak maloletá nechce ísť do auta tak ju má ako matka aj proti jej vôli dať do auta a odvieť za otcom. Pani E. ďalej uviedla, že otec sa o dôvodoch prečo maloletá nechce ísť za ním do P. počas telefonických rozhovorov nerozpráva a to aj napriek tomu, že ho o to požiadala. Hovory s otcom sa realizujú, ale niekedy trvajú len približne 1 minútu (vid' príloha trvanie hovorov). Pani E. sa vyjadrila, že maloletá odmieta telefonické hovory s otcom a musí dieťa motivovať aby sa realizovali. Matka na začiatku hovoru sa s otcom pozdraví a to pred maloletou a to z dôvodu aby maloletá vnímala, že sa spolu ako rodičia rozprávajú. Matka sa s mal. dcérou pokúšala opakovane porozprávať ohľadne zistenia dôvodov nerealizácie cesty do P. za otcom, ale mal. M. sa odmieta vyjadriť a nechce sa už s matkou na túto tému baviť. Pokúšala sa aj príkazom z jej strany na maloletú pôsobiť, ale tá sa rozplakala a žiadala matku aby ju „do toho nenútila“. Matka uviedla, že má obavu aby z dôvodu tlakov na maloletú opäť nedošlo k prepuknutiu separačnej úzkosti u dieťaťa. Od času ako sa matka snaží o realizovanie stretávania s otcom sa u maloletej opäť zhoršil ekzém, schudla a nie je psychicky v pohode. Maloletá M. sa s otcom nestretla viac ako 2 roky, otec mal možnosť prísť na akcie realizované školou kde boli pozvaní aj rodičia a tak sa s maloletou stretnúť čo však nevyužil a neprišiel. Pani E. sa vyjadrila, že ju mrzí, že ona sa snaží situáciu riešiť a žiada o pomoc aj otca, ale on nereaguje. Kolízny opatrovník dňa 09.01.2026 vykonal s maloletou M. E., nar. XX.XX.XXXX pohovor v domácnosti matky, pohovor prebiehal v detskej izbe maloletej bez prítomnosti matky. Mal. M. bola primerane jej veku a rozumovým schopnostiam oboznámená so všetkými skutočnosťami t.j. bol jej vysvetlený dôvod dnešného stretnutia, bola požiadaná o rozhovor bez prítomnosti rodiča a bol jej vysvetlený účel použitia informácií získaných rozhovorom. V súlade s článkom 12 Dohovoru o právach dieťaťa a podľa § 43 ods.1 zákona o rodine maloleté dieťa má právo vyjadriť samostatne a slobodne svoj názor vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Mal. M. E. súhlasila

s vykonaním pohovoru bez prítomnosti matky ako aj so zverejnením záznamu z rozhovoru pre účely súdneho pojednávania. Maloletá uviedla: „Chodím do 4. triedy. Chodím na tvorivý ateliér, chodila som na Mateja Tótha (športové hry), ale tam už nechodím. Tam som chodila 3 roky, ale už ma to nebavilo. Na tvorivom niečo vyrábame, maľujeme. Robili sme takúto tekvičku (doniesla ukázať tekvičku), robili sme aj ducha a rada tam chodím. Cez prázdniny som robila všeličo. Hrali sme sa s maminkou novú hru. Boli sme sa aj sánkovať na Zarrepachu na Látkach. Boli s nami aj krsná, krsný, starká, starký a sesternice. Vtedy u nás aj spali. Ja som u nich tiež bola, keď sme šli na dovolenku tak sme tam u starkej prespali. Bolo to keď som mala 6 rokov. Bolo u nich dobre. Asi ku nim aj pôjdeme. Chcela by som tam ísť. Sesternice sú mladšie, ale vieme sa zahrať. Sesternice bývajú ďalej od starkej a dá sa za nimi ísť aj pešo. Tam kde býva ocko nechcem ísť a nechcem sa o tom rozprávať. S ockom nechcem veľmi telefonovať, lebo ma to nebaví. On sa rozpráva so mnou o škole a o známkach a to ma nebaví. Neviem čo by sme sa mali spolu rozprávať. Nechcem vedieť kde ocko býva, nechcem sa o tom rozprávať. Ja nechcem aby ma do toho aby som šla do P. tlačili, ja sa bojím aby ma tam niekto nezobral aj keď tam nechcem ísť. S maminkou chodíme na výlety, aj do Banskej Bystrice, tam sa s maminkou nebojím. Maminka je dobrý šofér. Ja aj keď ocko chodil do Lovinobane som mu povedala viackrát, že nechcem s ním ísť. On nevie čo mám rada. Ja neviem ako by to malo byť s ockom a mnou. Nechcem sa už viac o tom rozprávať”.

41. Podľa § 444 ods. 1 CSP dovolací súd môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa.

42. Dovolací súd poukazuje na to, že dôvody pre odklad vykonateľnosti rozhodnutia musia mať súvislosť s dovolaním napadnutým rozhodnutím. Dovolací súd preskúmal obsah spisu (§ 77CMP) obsah napadnutého rozhodnutia a obsah dovolania podaného matkou a po preskúmaní dovolacích dôvodov dospel k záveru, že dovolanie podľa § 420 písm. f) 3 CSP a § 421 ods. 1 písm. b) CSP nebolo prípustné pretože obsah spisu zodpovedal napadnutému rozsudku a odvolací súd rozhodoval na základe skutkového stavu ktorý mal zistený na pojednávaní pred vyhlásením napadnutého rozsudku. Podľa § 442 CSP dovolací súd je viazaný skutkovým stavom (t.j. obsahom spisu) tak, ako ho zistil odvolací súd. Pokiaľ došlo k zmene skutkového stavu v čase exekučného konania, po nadobudnutí právoplatnosti a vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia, tieto okolnosti musí vyhodnotiť už exekučný súd. Dovolací súd na základe obsahu spisu ktorý mu bol predložený Okresným súdom Lučenec dňa 30.03.2026 nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by mohol odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia.

43. O náhrade trov dovolacieho konania Najvyšší súd rozhodol podľa § 453 ods. 1 CSP v spojení § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania dňa, ak civilný mimo sporový poriadok neustanovuje inak.

44. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.